

[Lone Dybkjær]

- at den fra starten skal være obligatorisk for virksomheder med 50 eller flere ansatte.
- at overskudsdelingen skal baseres på overskydende overskud.
- at den oparbejdede medarbejderkapital henstår i virksomheden og giver indflydelse i forhold til sin størrelse. Den frigøres til den enkelte, når vedkommende endeligt forlader arbejdsmarkedet.
- at der etableres en forsikringsordning for medarbejderkapitalen.
- at det overlades til de ansatte og de enkelte virksomheder at udfylde rammerne.
- at ordningen skal dreje sig om de enkelte virksomheder uden centrale fondsdannelser.

Idet jeg henviser til forslaget tekst og de ledsagende bemærkninger, skal jeg hermed udtrykke håb om velvillig behandling.

Den første sag på dagsordenen var:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 7:

Forespørgsel til finansministeren [om den alvorlige stigning i ledigheden].

Af Svend Auken (S) m. fl.

(Forespørgslen anmeldt 24/11 82).

Første næstformand (Knud Østergaard):

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af denne forespørgsel, betragter jeg tingets samtykke dertil som givet. (Ophold). Det er givet.

Den næste sag på dagsordenen var:

2) Tredje behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om afgift af benzin.

(Fremsat 27/10 82. Første behandling 2/11 82. Betænkning 17/11 82. Anden behandling 23/11 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges enstemmigt med 137 stemmer; 3 stemte hverken for eller imod.

Første næstformand (Knud Østergaard):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om ændring af lov om banker og sparekasser. (Afskaffelse af såkaldte samfundsrepræsentanter i bestyrelsen for banker og sparekasser).

Af Glistrup (FP) m.fl.

(Fremsat 2/11 82. Første behandling 9/11 82. Betænkning 18/11 82. Anden behandling 23/11 82).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Wilhelm (VS):

Det viste sig jo ved anden behandling, at det var umuligt at få dem, der endnu er tilhængere af denne ordning, socialdemokratiet og de radikale, til at lægge noget reelt i samfundsrepræsentanterne i bankerne. Det viste sig umuligt at få disse samfundsrepræsentanter udstyret med rettigheder og med pligter, som bare i mindste måde opfylder det, man talte om, da man indførte ordningen – første gang, da den blev diskuteret i 1972, og senere, da den endte med at blive indført i 1974 – hvor den radikale ordfører talte meget om, at denne ordning skulle give en god kommunikation mellem disse samfundsrepræsentanter og det offentlige, og hvor de socialdemokratiske ordførere ved de to lejligheder udtalte sig på nogenlunde tilsvarende måde.

Det, der nu har vist sig – og som gør, at VS stemmer for lovforslaget om at afskaffe disse repræsentanter – er, at de efter 7 års eksistens fastholdes i en rolle, hvor de kun er bennavnere og gidslere.

De yder intet som helst og må ikke yde noget som helst for at skabe en kommunikation mellem offentligheden og sig selv vedrø-